

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.656 van 6 juli 2000
in de zaak A. 90.131/XII-2624.**

In zake : de BVBA VAN UYTSEL TUINCENTER,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VERMEULEN,
kantoor houdende te KONTICH,
Antwerpsesteenweg 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Economie,
2. de minister van Landbouw en Middenstand,
3. het Interministerieel Comité voor de
Distributie.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA VAN UYTSEL TUINCENTER op 11 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het Interministerieel Comité voor de Distributie (V 2001/99-1/99MV/af/065) dd 9/11/99, zoals ter kennis gebracht aan verzoekster bij brief aangetekend verzonden op 11/01/2000, en zoals gewijzigd, ter kennis gebracht aan verzoekster per aangetekende brief op 28/01/2000", waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de op 6 september 1999 door het college van burgemeester en schepenen van Kontich verleende socio-economische machtiging tot inplanting (regularisatie) van een handelszaak gespecialiseerd in tuin- en huisdecoratie te Kontich, Pierstraat 276, op voorwaarde dat de netto verkoopoppervlakte beperkt blijft tot 10.000 m², kassa's en front-end inbegrepen, voor wat betreft tuinartikelen en direct complementaire artikelen, en op voorwaarde dat het assortiment huisdecoratie niet wordt aangeboden, ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de machtiging

wordt verleend op een bruto gebouwde oppervlakte van 13.753 m² op voorwaarde dat de netto handelsoppervlakte beperkt blijft tot 10.000 m² alles inbegrepen, inclusief een oppervlakte van maximaal 600 m² voor het assortiment huisdecoratie;

Gezien het op 11 maart 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de eerste en tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 juni 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERMEULEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat Chr. COEN, die loco advocaat E. VERVAEKE verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat R. DRIESKENS, die loco advocaat J. FRANSEN verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Op 19 oktober 1998 dient de verzoekende partij met toepassing van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen een aanvraag in voor het verkrijgen van een machtiging voor de inplanting, in feite regularisatie, van een kleinhandelszaak gespecialiseerd in tuin- en huisdecoratie, gelegen aan de Pierstraat 276 te Kontich.

Uit de aanvraag zelf en uit het dossier blijkt dat het tuincentrum VAN UYTSEL, oorspronkelijk ontstaan als tomatenkwekerij, gedurende de laatste 20 jaar geleidelijk geëvolueerd is naar een detail-handelszaak in bloemen, planten en huisdecoratie-artikelen, waarbij de bebouwde oppervlakte is toegenomen van 500 m² tot ca 14.000 m².

In 1993 -de socio-economische studie bij de aanvraag verwijst ten onrechte naar 1995- werd de oorspronkelijke BVBA Bloemen- en Plantenkwekerij VAN UYTSEL opgesplitst in de BVBA Bloemen- en Plantenkwekerij VAN UYTSEL, waarin hoofdzakelijk de bloemen- en plantenteelt is ingebracht, en in de BVBA Tuincentrum VAN UYTSEL, waarin hoofdzakelijk het tuincentrum is ingebracht.

1.2. Blijkens de socio-economische aanvraag gaat het in feite om de regularisatie van de ingebruikname van een bestaand gebouw dat voorheen niet voor kleinhandel werd aangewend (kweekserres) voor een kleinhandel, volgens pt. E.2 van de aanvraag, in huishoud-artikelen, land- en tuinbouwproducten. De terreinoppervlakte bedraagt 25.983 m², de bebouwde oppervlakte en de

bruto-oppervlakte aangewend voor handelsdoeleinden (verkoop, reserve, technische en sociale lokalen, bureaus en andere handelsruimte) bedraagt 13.752,8 m²; de netto oppervlakte bestemd voor de verkoop en toegankelijk voor het publiek bedraagt 13.077,5 m² met daarnaast een verkoopoppervlakte in open lucht van 527 m²; verder is er een parking met 325 plaatsen. De verkoopswijze is begeleide zelfbediening en de prijzenpolitiek wordt omschreven als "middelmatige prijzen". In de handelsvestiging werken 2 uitbaters en 67 loontrekkenden waarvan 21 voltijds en 46 deeltijds.

1.3. Met een brief van 12 december 1998, volgens de stempel van ontvangst pas ontvangen op 5 januari 1999, zendt het college de aanvraag door naar het ministerie van Economische Zaken.

Met een brief van 11 januari 1999 verklaart de secretaris van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie (hierna "SECD") het dossier volledig.

Op 6 april 1999 verleent het SECD een gunstig advies voor de inplanting (regularisatie) van een kleinhandelszaak, gespecialiseerd in tuin- en huisdecoratie, te Kontich, Pierstraat 276, met een bruto gebouwde oppervlakte van 13.753 m², op voorwaarde dat de nettoverkoopoppervlakte beperkt blijft tot 10.000 m², kassa's en front-end inbegrepen, voor wat betreft tuinartikelen en direct complementaire artikelen en op voorwaarde dat het assortiment huisdecoratie niet wordt aangeboden. Uit dit advies blijkt dat huisdecoratie wordt uitgesloten omdat dit assortiment in principe thuishoort in een handelscentrum waar het kan bijdragen tot de animatie van het centrum en waar een vergelijking van de prijs en de kwaliteit mogelijk is, en deze afdeling met een oppervlakte van bijna 1200 m² een verstorend effect heeft op het centrum en op de centraal gelegen huisdecoratiezaken, en dat de nettoverkoopoppervlakte wordt beperkt gelet op de belangrijke

weerslag van een tuincenter met een verkoopoppervlakte van ruim 13.000 m² op de bestaande handel.

1.4. Op 8 april 1999 onderschrijft de Provinciale Commissie voor de Distributie van de Provincie Antwerpen de analyse van het SECD en geeft zij een gunstig advies onder dezelfde voorwaarden.

Nadat de secretaris van het SECD het college van burgemeester en schepenen, met een brief van 8 juli 1999, wijst op het feit dat de in artikel 11, § 4, van de voormelde wet van 29 juni 1975 bedoelde termijn van 165 dagen was verstreken zonder beslissing van het college zodat de aanvrager het SECD kan vragen te beslissen, verleent het college, op 6 september 1999, de gevraagde vergunning onder de voorwaarden opgelegd door het SECD en met verwijzing naar de adviezen van het SECD en de Provinciale Commissie. Dit wordt dezelfde dag mede-gedeeld aan de secretaris van het SECD.

Met een brief van 13 september 1999 deelt deze de beslissing van het college en het advies van de Provinciale Commissie mee aan de leden van de Nationale Commissie voor de Distributie, met melding dat de leden binnen de dertig dagen na de notificatie aan de aanvrager, d.w.z. tegen 9 oktober 1999, tegen deze beslissing beroep indienen gefundeerd op de belangen die zij in de Nationale Commissie vertegenwoordigen. Er blijkt niet dat dergelijk beroep werd ingesteld.

Met een aangetekende brief van 1 oktober 1999, gericht aan de secretaris van het SECD, stelt de verzoekende partij beroep in tegen deze beslissing, in essentie omdat zij van mening is dat ten onrechte werd gesteld dat het assortiment huisdecoratie thuishoort in het centrum aangezien zij niet ten onrechte dit assortiment aanbiedt, aangezien de klanten hierop aandrongen en het marktgebeuren de verzoekende partij

daartoe dwong en de klanten thans zo mobiel zijn dat de afstand van het centrum naar een 2 km verder gelegen bedrijf geen probleem is, en omdat ten onrechte werd gemotiveerd dat geen rekening werd gehouden met de concurrenten in huisdecoratie, aangezien er in de directe klantenzones in de meeste gemeenten weinig of geen handelszaken met een gelijkaardig assortiment huishoudartikelen zijn, leveranciers van deze producten bevestigden dat de verkoop bij collega's evengoed stijgt en het SECD zelf erop wijst dat het assortiment tegen middelmatige prijzen wordt aangeboden hetgeen weinig of geen invloed heeft op het prijsniveau van andere verkooppunten met een gelijkaardig assortiment; verder wordt gewezen op de tewerkstelling van 8 personen.

Op 18 oktober 1999 hoort de Nationale Commissie voor de Distributie de verzoekende partij, die bevestigt dat haar beroep gericht is tegen de beperking van de nettoverkoopoppervlakte tot 10.000 m² en tegen de uitsluiting van huisdecoratie-artikelen, waarna een gunstig advies wordt uitgebracht.

1.5. Nadat op verzoek van de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer aanvullende inlichtingen over de bereikbaarheid van het Tuincentrum werden verstrekt, beslist het Interministerieel Comité voor de Distributie, omzeggens met dezelfde motivering als het SECD, het beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren waarbij de gevraagde machtiging wordt verleend maar beperkt tot een nettoverkoopoppervlakte van 10.000 m² alles inbegrepen, inclusief een oppervlakte van maximaal 600 m² voor huisdecoratie.

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Uit het administratief dossier blijkt dat dit besluit op 17 november 1999 ter ondertekening aan de minister van Economie werd voorgelegd, en pas op 5 januari 2000, na ondertekening door de andere

ministers, de minister van Landbouw en middenstand, de minister van Mobiliteit en Vervoer en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, terugkwam op het ministerie en op 6 januari 2000 bij de secretaris van het Interministerieel Comité.

Met een aangetekende brief van 11 januari 2000 deelt deze laatste de beslissing mee aan de verzoekende partij.

Met een gewone brief van 28 januari 2000 deelt de secretaris van het Interministerieel Comité mee dat een fout is geslopen in de eerste pagina van de beslissing met een verbeterde pagina 1 ter vervanging : het betreft een verbetering in de titulatuur van de minister van Economie;

2. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel betoogt hetgeen volgt :

"...

Overwegende dat verzoekster in casu gebruik maakte met een bruto bebouwde oppervlakte van 13.753 m² en met een netto verkoopoppervlakte van 13.078 m².

De afdeling huisdecoratie bestreek hiervan een oppervlakte van bijna 1.200 m²;

De beslissing van het Interministerieel Comité voor de Distributie stelt als voorwaarde dat de netto-handelsoppervlakte beperkt dient te blijven tot

10.000 m² alles inbegrepen, inclusief een oppervlakte van maximaal 600 m² voor het assortiment huisdecoratie.

Overwegende dat verzoekster immers in afwachting van de behandeling van het annulatieverzoek haar netto-bedrijfsoppervlakte ziet inkrimpen met 25%, en de voorziene maximale oppervlakte voor het assortiment huisdecoratie ziet inperken met 50%.

Aangezien de betreffende inperking niet enkel een financiële weerslag heeft op het bedrijf van verzoekster, dewelke immers haar beleidslijn op korte en middellange termijn volledig dient te wijzigen, en dit in afwachting van een beslissing aangaande het annulatieverzoek.

Aangezien dergelijke ingrepen destructief werken voor het bedrijf van verzoekster.

Bovendien zal er op korte termijn omwille van de inperking van de verkoopsmogelijkheden ergo substantiële minder inkomsten o.m. moeten voorzien worden in gedwongen ontslagen, hetwelk zondermeer een ernstig en zeer moeilijk te herstellen nadeel voor verzoekster inhoudt.

Overwegende dat door de inperking van de verkoopsmogelijkheden verzoekster tevens het vertrouwen van haar vast cliënteel verliest";

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij niet lijkt te betwisten dat op het door haar uitgebate tuincenter, gelet op zijn bruto oppervlakte van 13.753 m² en zijn netto verkoopoppervlakte van 13.078 m², de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen van toepassing is, evenmin dat zij overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van die wet dat tuincenter slechts kon uitbaten op grond van een vergunning die zij voorafgaand aan de realisatie van het ontwerp van handelsvestiging had dienen te verkrijgen, dat zij een dergelijke vergunning niet heeft gevraagd en de in het geding zijnde exploitatie voert in weerwil van de voormelde wetsbepalingen en zelfs ondanks de dreiging van de in de voornoemde wet bepaalde strafsancties;

Overwegende dat het nadeel dat de verzoekende partij aanvoert aldus in essentie neerkomt op het verlies van een deel van de bestaande onrechtmatige exploitatie en de daaruit voortvloeiende verminderde verkoopsmogelijkheden die op hun beurt een

negatieve weerslag zouden hebben op haar financiële situatie, haar cliënteelbestand en de tewerkstelling van personeel; dat dienvolgens het nadeel niets anders is dan het verlies van een onrechtmatig verworven voordeel, meer bepaald van een gedeelte van een wederrechtelijke exploitatie die de verzoekende partij zonder de daartoe vereiste vergunning heeft aangevat en instandhoudt; dat een dergelijk nadeel niet het rechtens vereiste nadeel is;

2.4. Overwegende dat aan de tweede door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarde niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juli 2000, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.